

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

simulatè gratulatus, pompam redderet sua praesentia ornatorem. Profectus Pisis Henricus Plumbinum secus, per oram Hetruriae maritimam, Viterbium se contulit: ad quē clerus omnis, Romani populi, pars maxima, cum venisset, deduci inde coeptum est pompa in talibus consueta: Perductus in Lateranense palatium rex, quod Viterbū audierat de Vrsinorum à se alienatione, voluit intelligere. Omnes igitur urbis primores & honesto natos loco inferiores, ad conuiuium inuitauit, ut qui malo in eum essent animo, absentia notarentur: Veneruntque, praeter aliam multitudinem Stephanus Columna, Nicolaus Miletus, Hanibal, Hanibaldus, Iohannes Sabellus, Theobaldus de Campoflora: ut sola eius seculi primatibus defuerit gens Vrsina: quae sub ipsum Henrici aduentum, partem urbis infimam, adibus suis contiguam, & circumadiacentem Tyberi, pontique, Traiani continentem, ad viarum exitus repagulis communiērat: magis verita, ne aduersa factio quicquam in eos machinaretur, incautosque inuaderet, quam quod motus intentare quassuerit.

CAPVT IIII.

AD epuli finem Henricus de suo aduentu in hanc sententiam est loquutus: Iussu se & pactione à pontifice Romano Clemente coactum, venisse Romam, cum aliās certò sciri à Romanis posse, tum maxime virum cardinalium ibi praesentium testimonio, qui & confirmationi electionis de se factae praesentes Auiatione fuerint, & Romam ad eius coronationē legati venisse conspiciantur: Non tamen tam longi itineris laborem sibi fuisse grauem, consideranti suos se Romanos amantissimum sibi populum visurum, cum quo letos iucundosque aliquot dies, cum quoludos & conuiuia ageret. Sed falsum se

se iudicio & opinione, hostes in ea, & sine causa aduersarios inuenisse: quos nedum verbo, minus vnquam factu laeserit: sed inter primarios Urbis, vt sunt, habere, & in amicitiam recipere constituerat: Hinc quos viderat inimicitias secum gratis ostentare, eorum insidias quin caueat, ac pro posse repellat, temperare non posse. Quae cum dixisset, ad suos qui circumstabant conuersus, adigendos esse fidelitatis sacramento omnes qui aderant Romanos, poscendasque, & in custodiam recipiendas Urbis arces, demumque tenendos omnes imperauit: Iuraueruntque omnes, & solus Theobaldus de Campoflorae, cum affines & consanguineos suos, sua sequi consilia solitos, sicut & ceteri fecerant Romani ciues, tenere ac obligare id iuramentum voluisset, solos excepit Vrsinos: de quibus consanguineis ignominiosè loquutus est: nec illi satis fuerunt, maledicta in suos adulanter iactata: vt quod querebat, cum Stephano Columna, datis obsidibus, abire permissio liberaretur. Arces vero Urbis, quas Imperator petiuit, ades erant in theatris, thermis, & vetusti operis edificijs, in arcis formam, quod etiam nunc facile intelligitur, communita: quibus tunc Germanorum praesidia sunt imposita. Vtus est etiam alia tunc maiore Imperator imprudentia: qui praeter tentos, de quibus est dictum, ciues, tributa poposcit à populo, solito semper antea, vel vicatim, vel dispersas in multitudinem pecunias, ab alijs qui coronabantur, accipere. Commota est itaque in tumultum ciuitas, & omnis viriisque factionis populus ad Vrsinos confluit: primumque in deturbatos occupatis arcibus, post in alios Urbem perambulantes Germanos, impetus cum caede & sanguinis effusione est factus. Eo exaudito

Rr 4

tumul-

tumultu, datos à Pisanis sagittarios, à nauibus vocari iussit, quibus paulò prius fuerant adducti: in quos à nauibus, quæ sub Auentino sunt, vt Lateranum accelerarent, mouentes, Iohannes Roberti regis frater, turmas nauales impetum facere iussit: qui eodem die Neapoli venientes, in eadem naualia, attractis trirēibus se receperunt: Iohannēsque, oppressis dolo Pisanis, turmas suas omnes eò vectas nauigio, & equitatum, ob id in propinquo Vrbi locoparatum, in Urbem Henrico rebellem duxit. Augebatur interim commeatuum inopia. Imperator, & pecuniarum carentia, in odium Romani populi erat inductus. Quarè cardinalibus facile assensus, coronam, cuius in basilica apostoli Petri de more accipienda spes omnino sublata erat, in Laterano accepit, Tyburg, migravit. Eo cum copijs Vrbe profecto, cardinales Iohannem quoquē Roberti regis fratrem, cum suis copijs, quæ multiplicari cœperant, Urbem purgare iusserunt: Paxque & quies vrbi Romæ reddita, tertio decimo die, postquàm Henrici imprudentia tumultuari cœptum erat,

CAPVT V.

HActenus prospera satis omnia fuere Henrico, nunc Imperatori. Nam priusquàm in Italiam veniret, initio regni sui Bohemia rege caruit, morte sceptro vacuato. Moriens autem rex filiam superstitem reliquit: eam futuram cum regno pro dote coniugem ambebat nepos Alberti Romanorum regis: inq, eam spem, regnum cum non contemnendo ingreditur exercitu. Sed Henricus tum Romanorum rex, euocata Spirampuella, Iohanni filio suo, de voluntate magna patris procerum, coniugem dedit: eundemq, filium parato quē tenebat exercitu perduxit cū coniuge in regnū.